

slaaede Ændringer betyder efter min Opfattelse, at Kornloven i væsentlig Grad forbedres, og det er da selv sagt, at vi fra vor Side kan stemme for det foreliggende Lovforslag.

I § 1 bestemmes det, at Kornloven, der skulde gælde til 1. September 1921, kun skal gælde til 1. August 1921, og derefter hedder det, at Landbrugsministeren bemyndiges til med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg at træffe de fornødne Foranstaltninger til Realisation af Statens Brødkornsbeholdninger og at foretage andre fornødne Dispositioner. Naar Kornloven ophører, er det givet, at der indtræder fri Handel med Brødkorn. Jeg vil tro, at der er overvejende Sandsynlighed for — det stemmer ogsaa med, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde —, at denne Foranstaltning vil medføre en Nedgang i Brødpriiserne. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, kan amerikansk Hvede til Levering hen paa Sommeren købes til 40 Kr. pr. hkg, medens dansk Hvede, der som bekendt er af ringere Værdi for Bagerne, koster 60 Kr. pr. hkg. Hvis Forholdet fremdeles bliver som nu, vil man altsaa kunne gøre Regning paa en meget betydelig Nedsættelse af Priserne paa Brød bagt af Hvede — dansk Hvede maa nemlig sælges lagere end de 40 Kr., som den amerikanske Hvede kan købes for, da den altsaa er af ringere Værdi. For Rugens Vedkommende er det sagt mig, at man i Dag kan købe Rug til Levering hen paa Sommeren til omkring 30 Kr. pr. hkg, hvad der i det væsentlige svarer til den Pris, der efter Kornloven skulde betales for dansk Rug efter 1. April, men nu skal denne Pris altsaa først gælde fra 1. Juni. Der bruges i Danmark mere Rug end Hvede til Fremstilling af Brød, men dette skyldes, efter hvad man kan skønne, i ikke ringe Grad den Omstændighed, at Hveden er blevet saa dyr; i det Øjeblik, Hveden gaar ned, vil Forbruget sikkert i højere Grad lægges over paa Hveden. Alt i alt vil jeg da tro, at den Betragtning er rigtig, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte, at Befolkningen kan vente at faa billigere Brød efter 1. August, hvis Kornloven ophæves, end hvis den var blevet ved at gælde.

Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister i Tide at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at det er nødvendigt at sikre den danske Befolkning den fornødne Mængde Rug, naar den frie Handel indtræder. Danmark indtager en Særstilling med Hensyn til Forbrug af Rug, idet Danmark saa at sige er det eneste Land i Europa, hvis Forbrug af det grovere Brød

hovedsagelig er lagt over paa Rugbrødet. Sverige har fri Handel, men i Sverige bruger man ikke tilnærmelsesvis de Mængder af Rug, der bruges i Danmark; og det samme er Tilfældet med saa at sige alle Lande i Europa, i mange Lande bruger man endda saa at sige ikke Rug, men udelukkende Hvede til Fremstilling af Brød. Rug er ingen Verdensartikel, Rug har man tidligere kunnet faa i saa store Mængder, som man ønskede; man har kunnet faa det fra Rusland og Østpreussen, men disse Lande eksporterer ikke mere Rug. Vi kan købe mindre Partier i Amerika, og det er muligt, at Danmark, som Følge af sin Særstilling, vil være i Stand til uden Vanskelighed at faa hele sit Forbrug fra Amerika. Men jeg vil, som sagt, henstille til den højtærede Landbrugsminister i Tide at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og gennem vor Repræsentation i Udlandet undersøge, hvilke Muligheder der er for, at vi til enhver Tid kan faa den Rug i Udlandet, som vi trænger til. Man maa nemlig regne med, at de danske Landmænd, hvis Rugpriserne ikke holdes særlig højt oppe, igen vil gaa over til at opfodre Rugen, saaledes som de i vid Udstrækning har gjort det tidligere.

I § 2 bestemmes det, at den Forhøjelse fra 15 til 25 Kr., som skulde finde Sted i Prisen paa utørret Rug, der leveres fra Statslager til Møller, udskydes til 1. Juni. Jeg kan give dette min ubetingede Tilslutning. Denne Bestemmelses Vedtagelse giver Mulighed for, at man kan opretholde de nuværende Brødpriiser baade i Byerne og paa Landet, og at Staten dog kan tage en Pris, som ligger 2 Kr. 50 Ø. højere pr. 100 kg end den hidtidige Pris for utørret Rug.

I § 3 bestemmes, at Landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte Maksimalprisen baade paa Mel og Brød. Jeg finder, at det er praktisk at ordne Forholdet saaledes, eftersom man kan forvente, at Rigsdagen ikke er samlet umiddelbart før 1. Juni, da de nye Priser skal fastsættes. Ganske vist er Rigsdagens Afvildingsudvalg permanent, og man kunde henvende sig til dette, men jeg finder ingen Anledning til, at man ikke skulde overlade Landbrugsministeren at fastsætte disse Priser.

Det vil koste Staten mellem 3 og 4 Mill. Kr. at foretage de her foreslaaede Ændringer i Kornloven — foruden at der kan være Tale om Tab, som ikke lader sig opgøre for Øjeblikket, paa dansk Hvede; men da det ogsaa af praktiske Grunde har sin Betydning at faa hele Kornlovsadministrationen ophævet inden 1. September, er Regeringen interesseret i, at Kornlovens Gyldighedstid